

Folketingets Socialudvalg

Dato: 5. juli 2012

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

Under henvisning til Folketingets brev af 8. juni 2012 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 320, stillet af Pernille Skipper (EL).

LSV J.nr. 2012-4200

Spørgsmål nr. 312:

"Vil ministeren redegøre for, hvad der efter ministerens vurdering præcis er en bisidders rolle og ansvar i en børnesag, samt om ministeren mener, at det er hensigtsmæssigt i forhold til denne rolle, at kommunen øjensynligt har mulighed for at opsig et barns bisidder?"

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, hvor bisidder-ordningen blev indført (L 135, fremsat 31. januar 2007), at baggrunden for § 48a vedr. bisidder til børn og unge er, at udsatte børn og unge ikke altid har forældre, som de kan støtte sig til, men at nogle af disse børn og unge i stedet har andre voksne i deres netværk, som de føler sig trygge ved og er fortrolige med. Disse voksne kan det være gavnligt for barnet eller den unge at kunne tage med til møder i kommunen. Det fremgår ligeledes af lovbemærkningerne, at retten til en bisidder ikke er en foranstaltning i forhold til barnet eller den unge, men alene en ret som barnet eller den unge kan gøre brug af efter egen lyst og behov, hvis det har brug for en tillidsperson, der kan deltage i møder i kommunen, der oftest er en for barnet eller den unge ukendt situation at være i.

Samtidig er det præciseret i lovbemærkningerne, at information til bisidderen skal foregå gennem barnet eller den unge, da det fortsat er vigtigt, at det er barnets eller den unges selvstændige ret til at blive hørt, der kommer i centrum. Hvis bisidderen modtager mere information end barnet eller den unge, vil der være en risiko for, at bisidderen overtager sagen på bekostning af barnets eller den unges interesse. Beføjelserne for bisidderen skal således alene bestå i at være til stede under møderne og ikke til at kommunikere med forvaltningen uden om barnet eller den unge selv.

Jeg mener, at det er hensigtsmæssigt, at kommunen har mulighed for at tilsidesætte et barns bisidder, hvis der er bestemte grunde til at antage, at

bisidderen vil varetage andre interesser end barnets eller den unges. Udgangspunktet for at nægte barnet eller den unge at medtage en bestemt bisidder skal dog altid være barnets eller den unges tarv og skal samtidig være baseret på en saglig vurdering af de omstændigheder, der gør, at den pågældende ikke kan fungere som bisidder for barnet eller den unge.

I tilfælde af, at kommunen tilsidesætter et barns valg af bisidder kan den unge over 12 år påklage denne afgørelse. Endvidere har kommunen generelt, uanset om barnet har bisidder eller ej, pligt til at inddrage barnet eller den unges synspunkter med passende vægt, samt at gennemføre en børnesamtale inden der træffes afgørelse.

Karen Hækkerup

/ Lars Møller Christiansen